

– саме вони більше за інших зацікавлені в досягненні цілей підприємства й результативності його діяльності;

– для них немає необхідності вникати у специфічні питання організації виробництва й реалізації продукції - вони професійно-інформовані про це.

Таким чином, при здійсненні контрольних процедур власними силами підприємство може вирішити усі проблеми швидко й оперативно. Звичайно, що працівники підрозділів підприємства адаптовані до його внутрішнього середовища, що є негативним моментом, оскільки вони можуть не звернути уваги на деякі істотні недоліки. Відповідно до цього, можемо зауважити, що найбільш оптимальним способом уникнути подібної «звичності» і сформувані ефективно діючу систему внутрішнього контролю є косорсинг, який припускає розподіл функцій між відповідальними особами підприємства й зовнішньою спеціалізованою організацією, яка залучається на стадії постановки системи внутрішнього контролю чи для вирішення окремих завдань у процесі її функціонування. Косорсинг дозволяє забезпечити якісне вирішення завдання при раціональних витратах, дає можливість оптимально і гнучко використовувати послуги експертів, високопрофесійних кадрів у різних сферах господарської діяльності, передові технології та методики проведення перевірок, інші ресурси. Забезпечення і постійне поліпшення якості внутрішнього контролю за умови щорічного нарощення інформаційної маси неможливе без розробки стратегії внутрішнього контролю відповідно до перспектив розвитку та реформування підприємства, що контролюється.

Список літератури

1. Романів Є. М., Гончарук С. М., Приймак С. В. Сучасні аспекти розвитку фінансового контролю в Україні. *Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Сільськогосподарські науки.* 2014. Вип. 22 (2). С. 193 – 198. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ZnpPdatucg_2014_22%282%29_39.

2. Внутрішній контроль господарської діяльності підприємства: навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів / за ред. к. е. н. проф. М. Д. Корінька. Фастів: «Поліфаст», 2006. 440 с.

УДК 330.4

Михайленко О. В.

канд. екон. наук, доцент,

доцент кафедри обліку і аудиту,

Національний університет харчових технологій

РОЛЬ СТАТИСТИКИ В УПРАВЛІННІ СУБ'ЄКТОМ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В сучасних умовах необхідно відзначити суттєву роль статистики в процесі управління як підприємствами та і економічними процесами в цілому.

Зміни в системі управління підприємствами, визначення ролі та місця суб'єктів господарювання дозволяють визначити основні задачі статистики на сучасному етапі, серед яких можна виділити наступні:

- виявлення наявних резервів ефективності суспільного виробництва;
- своєчасне забезпечення точною та об'єктивною інформацією законодавчої влади, управлінських, виконавчих та господарських структур;
- комплексне дослідження перетворень економічних та соціальних процесів, що відбуваються в суспільстві на підставі науково обґрунтованої системи показників;
- узагальнення та прогнозування тенденцій розвитку економіко-виробничих процесів.

Крім того, роль статистики в управлінні суб'єктами господарювання обумовлюється системою та видами статистичних показників основною функцією яких є пізнавальна інформаційна функція. Статистичні показники завжди є результатом узагальнення деякої сукупності фактів та визначають роль та значення статистики в процесі розвитку суспільства та в управлінні підприємством.

Статистика як суспільна наука вивчає кількісну сторону масових суспільних явищ у нерозривному зв'язку з їх якісною стороною, досліджує кількісний вираз закономірностей суспільного розвитку у конкретних умовах місця і часу. Вона вивчає також вплив природних, технічних, економічних і соціальних факторів на умови і результати виробництва, зворотний вплив розвитку суспільного виробництва на умови життя людей.

Статистика як наука тісно пов'язує теоретичні підходи із їх застосуванням у дослідженні практичної діяльності суб'єктів господарювання. Тобто керуючись законами і категоріями економічної теорії, статистика збагачує економічні науки фактами, одержаними в статистичному дослідженні, підтверджує або заперечує їх теоретичні положення.

Між статистичною практикою і статистичною наукою існує тісний двосторонній зв'язок і залежність. Статистична практика використовує розроблені наукою теоретичні положення і методи для розв'язування конкретних управлінських завдань.

Серед великої кількості різновидів статистичної науки доцільно виділити економічну та галузеві статистики як галузі знань що дозволяють досліджувати поточний стан та визначати подальші тенденції розвитку. Мету, напрямок дослідження та об'єкти вивчення відображено в табл. 1.

Таблиця 1

**Порівняльна характеристика мети, напрямку та об'єкту
вивчення економічної та галузевих статистик**

Вид статистики	Напрямок дослідження	Мета	Об'єкт вивчення
Економічна статистика	вивчає кількісну сторону масових суспільних явищ і процесів у сфері матеріального виробництва	виявлення пропорцій і тенденцій закономірностей їх розвитку.	процес розширеного відтворення, його здійснення в умовах переходу до ринкових відносин і кінцеві результати для господарства в цілому, її предметом, як галузі практичної діяльності держави, є кількісна сторона масових економічних явищ, які в сукупності характеризують народне господарство.
Галузеві статистики	розробляють систему статистичних показників, які характеризують стан і розвиток відповідних галузей (промисловості, сільського господарства, будівництва, торгівлі та ін.).	розвивають і доповнюють методи і систему показників, розроблених загальною теорією статистики і економічною статистикою стосовно особливостей конкретних галузей	показники процесу виробництва в галузях матеріального виробництва (сільському господарстві, промисловості), в галузях, де продовжується процес виробництва у сфері обігу (торгівля, зв'язок, транспорт тощо); показники роботи галузей невиробничої сфери (житлово-комунального господарства, науки, фізичної культури і спорту тощо).

**Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції
«Стратегічні пріоритети розвитку економіки, обліку, фінансів і права»**

Велику роль в процесі управління господарськими процесами має
правильно обрані, найбільш ефективні методичні прийоми. За допомогою статистичних методичних прийомів можна охарактеризувати масові суспільні явища, визначати їх величину, розміри та кількісну сторону у нерозривному зв'язку із якісною стороною, збирати, зберігати та обробляти інформацію щодо практичної діяльності суб'єкта господарювання, спрямованої на одержання, оброблення, аналіз і видання масових даних про явища і процеси суспільного життя.

Отже, широке суспільне призначення статистики визначає головні напрямки її розвитку, а саме удосконалення аналізу статистичної інформації, впорядкування різних видів звітності та забезпечення її достовірності.

Список літератури

1. Денисенко Р. М. Статистика коммерческой деятельности. Учебное пособие / Р. М. Денисенко; М-во образования и науки РФ, Омский ин-т (фил.). Омск, 2012.
2. Економічна статистика. URL:
<http://www.ukr.vipreshebnik.ru/entsiklopediya/51-e/1337-ekonomichna-statistika.html>.
3. Рощик І. А. Соціально-економічна статистика: навч. посібник. Рівне: НУВГП, 2010. 338 с.